

forsørgere og 5.000 kr. for ikke-forsørgere. Dette svarer til det beløb, den pågældende ville have været berettiget til efter § 27 i lov om integration af udlændinge i Danmark, hvis den pågældende havde opfyldt betingelserne herfor.

Det er hensigten med forslaget at sikre, at udlændinge, hvis ansøgninger om opholdstilladelse er under behandling, og som ikke opholder sig i centersystemet, samlet set ikke modtager mere end de udlændinge, som opholder sig i centersystemet.

Det er fortsat en betingelse for at yde hjælp efter bestemmelsen, at det ikke påhviler udlændingemyndighederne at afholde udgifterne til forsørgelsen efter reglerne i udlændingeloven.

Som udgangspunkt finder lovens almindelige regler om kontanthjælp anvendelse på ydelser efter § 28, stk. 1. Gennem en tilføjelse i § 26, stk. 1, præciseres det, at hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter § 25 eller § 28. Et ægtepar, der eksempelvis består af en kontanthjælpsmodtager og en asylansøger, vil således ikke kunne opnå en ydelse, der overstiger 1 x kontanthjælpsniveau og 1 x hjælp i medfør af § 28.

Ægtefællens og pågældendes egne indtægter fratages i hjælpen efter den almindelige bestemmelse i aktivlovens § 30, stk. 1, og det sikres ved en tilføjelse i § 31, stk. 1, at der som for andre kontanthjælpsmodtagere ved beregningen af hjælpen ses bort fra 10,24 kr. pr. udført arbejdstime.

Der kan ligeledes som til andre kontanthjælpsmodtagere ydes hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens §§ 81-85. Der skal ved vurderingen af, om en asylansøger eller om en person, der søger om familiesammenføring, er berettiget til disse ydelser, blandt andet lægges vægt på, at det er hensigten, at persongruppen ikke i den omhandlede periode skal have et indtægtsniveau, der ligger over, hvad de vil kunne få i integrationsperioden efter lov nr. 474 af 1. juli 1998 om integration af udlændinge i Danmark. Det må endvidere tillægges betydning, at der kan være tale om et midlertidigt ophold her i landet. Der vil således som udgangspunkt kun blive ydet hjælp til dækning af uomgængelige behov, fx akut lægebehandling, der ikke dækkes af anden lovgivning.

Set i forhold til den gældende § 28 vil der ikke længere være hjemmel til at udstede en bekendtgørelse, samtidig vil der efter den foreslåede regel blive ydet hjælp i form af et bruttobeløb i modsætning til bekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 441 af 23. juni 1998) sammenstykkede nettoydelse.

Til nr. 4

Lovforslaget medfører, at alle andre end personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, er berettiget til kontanthjælp, hvis de opfylder de almindelige betingelser herfor.

Personer, der er udstationerede, anbragte i henhold til straffelovens § 49, stk. 2, domfældte i henhold til straffelovens § 68 og 69, prøvelsladte, prøveudskrevne, betinget dømte og personer, der har fået tiltalesfald med eller uden særvilkår, personer, der har fået udsættelse med afsoning af frihedsstraf eller er betinget benådet, personer, der er anbragt på hospital i henhold til domstolsafgørelse (medmindre de midlertidigt er overført fra et fængsel eller arresthus), varetægtsurrogatanbragte og lignende, vil herefter være berettiget til kontanthjælp, hvis de opfylder de almindelige betingelser herfor.

Den omhandlede personkreds vil være berettiget til at modtage kontanthjælp, hvis de opfylder de almindelige betingelser for kontanthjælp, herunder betingelsen om, at den pågældende skal have udnyttet sine arbejdsmuligheder. Hvis dommen/afgørelsen i sig selv betyder, at den pågældende ikke kan påtage sig et arbejde, vil den pågældende ikke opfylde betingelsen om udnyttelse af arbejdsmulighederne og således ikke være berettiget til hjælp efter aktivloven. Undtagelserne for rådighedsforpligtelsen i aktivlovens § 13 finder også anvendelse, således at de omhandlede personer fx vil være berettiget til kontanthjælp, hvis de ikke er i stand til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet af helbredsmæssige årsager.

For personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus, vil socialministeren i lighed med, hvad der var muligt efter den tidligere bestemmelse, kunne fastsætte særlige regler om hjælp. Der tænkes her på hjælp, der har betydning for de pågældendes tilværelse efter løsladelsen, såsom udgifter til bolig, der bør bevares, beklædning til benyttelse uden for institutionen, opbevaring af bohaver, boligindskud o.l.

Til nr. 6.

Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om forsikringsvirksomhed er ændret ved lov nr. 278 af 13. maj 1998. I forbindelse med ændringen skifter loven navn til »lov om sikring mod følger af arbejdsskade«. Det er således alene tale om, at henvisningen i bestemmelsen ændres, så den stemmer overens med lovens nuværende betegnelse.